

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

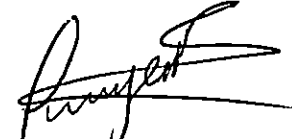
Sayı : 12847

Tarih : 18.07.2025

10/3012

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Kadına yönelik şiddetin ve ev içi şiddet vakalarının yaygınlığı, sürekliliği, failerin kimliği, şiddet türlerinin dağılımı ve kadınların destek mekanizmalarına erişimindeki engeller, sosyal devletin yükümlülüklerini sorgulanabilir hale getirmektedir. Türkiye Kadın Dernekleri Federasyonu'nun (TKDF) ev içi şiddet hattına gelen veriler, yalnızca bireysel trajediler değil, aynı zamanda kurumsal yetersizlikler ve toplumsal cinsiyet temelli bir adaletsizlik alanına işaret etmektedir. Kadına yönelik şiddetle etkin biçimde mücadele edebilmek için mevcut hukuki, idari ve sosyal politikaların etkilerinin incelenmesi, yeni önerilerin geliştirilmesi, yerel ve ulusal düzeyde bütüncül çözümler üretilmesi ve kadınların yaşam hakkını koruyan mekanizmaların güçlendirilmesi elzemdir. Bu kapsamda, kadına yönelik ev içi şiddet vakalarının tüm yönleriyle araştırılması, şiddetin nedenlerinin ve sonuçlarının ortaya konulması, mevcut politikaların değerlendirilmesi ve çözüm önerilerinin geliştirilmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılması gerekmektedir.

Sümeyye BOZ

Muş Milletvekili

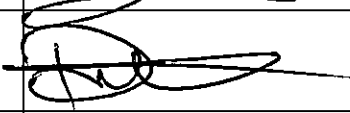
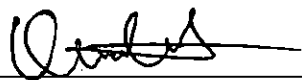
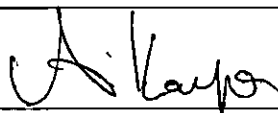
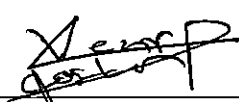
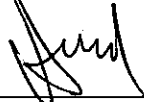
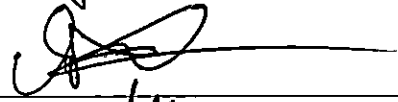
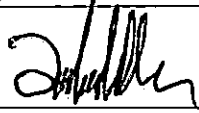
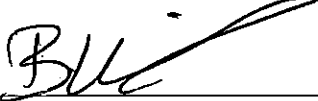
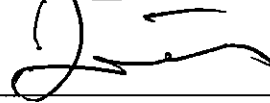
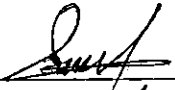
GEREKÇE

Kadına yönelik şiddet, toplumsal cinsiyet eşitsizliğinden beslenen ve her geçen gün farklı biçimlerde yaygınlaşan yapısal bir sorundur. Türkiye Kadın Dernekleri Federasyonu tarafından işletilen Ev İçi Şiddet Acil Yardım Hattı'na 2025 yılının ilk altı ayında gelen 1736 çağrının önemli bir bölümü, kadınların eşleri ya da yakın erkek akrabaları tarafından maruz bırakıldıkları fiziksel, psikolojik, cinsel, sosyal ve ekonomik şiddet vakalarını içermektedir. Bu çağrılarının 417'si yeni vaka kaydı olarak açılmış; bunlardan 271'i ev içi şiddet vakası, 177'si eş şiddeti olarak tespit edilmiştir. Yalnızca 4 vakaya acil müdahale yapılabilmiş, 98 kadın sığınma talebinde bulunmuş, 297 çağrıda hukuki destek arayışı bildirilmiştir.

Gelen çağrılarının %94'ünden fazlasının kadınlar tarafından yapılmış olması, kadına yönelik şiddetin esas hedefinin hâlâ kadınlar olduğunu göstermektedir. Ayrıca %3,3'lük oranla kız çocuklarının da mağduriyet yaşadığı kayda geçmiştir. Şiddet faillerinin %45,1'inin resmi nikahlı eş olması, kadınların en güvende hissetmesi gereken ev ortamının ve en yakın ilişkilerin şiddetin başlıca mekanı haline geldiğini ortaya koymaktadır. Şiddet türleri arasında en yaygın olanlar psikolojik şiddet (%37,78) ve fiziksel şiddet (%36,20) olarak öne çıkarken, cinsel (%6,79), ekonomik (%9,05) ve sosyal şiddet (%10,18) gibi daha az görünür şiddet türleri de oldukça yaygındır. Kadınların bu şiddet türlerini tanımlayamamaları veya yardım istemek için yeterince "acil" saymamaları, bu tür şiddet biçimlerinin görünmezliğini artırmaktadır.

Gelen 33 çağrının failer tarafından yapılması ve bu çağrılarda sığınma evlerinin adresinin sorulması, şiddet gören kadınların can güvenliğinin ciddi biçimde tehdit altında olduğunu ortaya koymaktadır. Sığınma talebinde bulunan kadınların başvurularına yeterli yanıt verilememesi, kadınların yeniden şiddet ortamına dönmesine neden olmaktadır. Ayrıca şiddete uğrayan kadınların %23'ü 41-60 yaş aralığındayken, %9,5'i 18 yaşın altındadır. Bu durumun çocuk yaşta evlilik, zorla evlilik ve çocuk istismarı gibi başka yapısal sorunlarla kesiştiği göz önünde bulundurulmalıdır.

Bu veriler, mevcut kolluk, adli ve sosyal hizmet sistemlerinin şiddeti önleme ve müdahale süreçlerinde yetersiz kaldığını; kadına yönelik şiddetin sürekliliğini koruduğunu; kadınların başvuru mekanizmalarına olan güveninin sarsıldığını göstermektedir. Kadınların hayatlarının şiddet tehdidi altında geçmesi ve bu tehdidin önlenememesi, toplumda ciddi bir güvensizlik, eşitsizlik ve adaletsizlik duygusu yaratmaktadır. Ayrıca kadınların şiddet karşısında yalnız bırakılması, devletin toplumsal cinsiyet eşitliği ilkesine dayalı sorumluluğunu yerine getiremediği anlamına gelmektedir. Bu bağlamda Meclis Araştırması elzemdir.

1			
2	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
3	SERHAT EREN	DİYARBAKIR	
4	DİLAN KUNT AYAN	ŞANLIURFA	
5	GÜLCAN KAÇMAZ SAYYİĞİT	VAN	
6	NEVROZ UYSAL ASLAN	ŞIRNAK	
7	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
8	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	
9	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
10	ALİ BOZAN	MERSİN	
11	SALİHE AYDENİZ	MARDİN	
12	GÜLDEREN VARLI	VAN	
13	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
14	BERDAN ÖZTÜRK	DİYARBAKIR	
15	ZEYNEP ODUNCU KUTEVİ	BATMAN	
16	CENGİZ ÇİÇEK	İSTANBUL	
17	MEHMET KAMAÇ	DİYARBAKIR	
18	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
19	GEORGE ASLAN	MARDİN	
20	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	